

HOC VOLUMINE CONTINENTUR — OBSAH

Úvod	9
A. Diplomata	
1. Bavorský vévoda Tassilo III. zakládá Kremsmünster	15
2. Karel Vel. potvrzuje Kremsmünsteru darování Tassilovo	18
3. Elisovi synové Wirut, Gisalmar a Wentilmar darují své vlastnictví Eolvespah Reznu	19
4. Karel Vel. rozsuzuje spor mezi Akvilejí a Solnohradem	19
5. Karel Vel. daruje Nieder-Altaichu území v Avarii	20
6. Přípis na rukopise životů svatých, započatém v Hunii	20
7. Ludvík Pob. potvrzuje Pasovu darování Karla Vel. ve Východní marce	20
8. Dohoda freisinského biskupa Hittona, hraběte Viléma a Slovanů v Buchenau	23
9. Ludvík Pob. daruje Kremsmünsteru území v Grunzwiti	24
10. Ludvík Němec potvrzuje Nieder-Altaichu darování Karla Vel. ve Wachau	27
11. Ludvík Němec potvrzuje Herriedenu majetek v Avarii	29
12. Ludvík Němec daruje Reznu vlastnictví u Erlafy v Avarii	30
13. Ludvík Němec daruje Pasovu místo Litaha v Avarii	31
14. Hrabě Vilém daruje Reznu Perschling a další statky	33
15. Ludvík Němec daruje Pasovu Kirichbach v Avarii	34
16. Ludvík Němec daruje Solnohradu území u Ybbs ve Slavínii	36
17. Hrabě Ratbod odkazuje Reznu svůj majetek v Tullnu	37
18. Ludvík Němec daruje presb. Dominiku Brunnaron	37
19. Ludvík Němec daruje Würzburgu kostely mezi Mohanem a Ratenicí	39
20. Ludvík Němec daroval Pribinovi mansy u Valchau	40
21. Ludvík Němec daroval Pribinovi všechna beneficia do vlastnictví	41
22. Ludvík Němec potvrzuje Reznu dar hraběte Viléma v Severním lese, na Perschlingu, Erlafě a jinde	42
23. Spor mezi freisinským biskupem Anonem a tridentským biskupem Odaskalkem	45
24. Ludvík Němec uděluje Nieder-Altaichu imunity	46
25. Ludvík Němec daruje Reznu Ratbodovu polovinu fisku v Tullnu	48
26. Hrabě Kocel daruje Reznu části svého majetku ve Stromogin a jinde	50
27. Ludvík Němec daruje pasovskému chorbiskupu lány v Nuzpah	51
28. Ludvík Němec potvrzuje Pribinovo darování území u Sály Nieder-Altaichu	53
29. Ludvík Němec daruje Matsee lány v Odolrikově hrabství	55
30. Ludvík Němec daruje Solnohradu dvory a kostely ve Východní marce, v Panonii a v Korutanech	57
31. Hrabě Kocel daruje Freisingu svůj majetek ve Wampaldi villa	61
32. Ludvík Němec daruje Nieder-Altaichu Nabavinida a potvrzuje další majetek ve Východní marce	62
33. Ludvík Němec daruje Solnohradu lány ve Wisitindorf	63
34. Ludvík Němec potvrzuje Nieder-Altaichu jeho vlastnictví	65
35. Mniška Peretkunda darovala Freisingu majetek v Pitten	65
36. Mniška Peretkunda předala Freisingu své vlastnictví před Litavskými vrchy	66
37. Karloman potvrzuje Kremsmünsteru vlastnictví na Spraza a daruje mu Smidaha	66
38. Jáhen Gundbato daruje Reznu majetek u Blatenského jezera a dostal bývalý Kocelův majetek u Ráby	68
39. Karel III. potvrzuje dohodu řezenského biskupa Embricha a opata Hittona	69
40. Karel III. uděluje vasalu Vitigovovi dvůr Grunzwita	71

41. Jáhen Gundbato potvrzuje Řeznu svůj dar v Quartinaha a na Weliga	72
42. Arnulf udělil Kremsmünsteru do vlastnictví vše co měl jako beneficium v Traungau	72
43. Arnulf uděluje kremsmünsterskému opatu Snelperonovi hoby v Aribonově hrabství	74
44. Arnulf uděluje svému ministeriálu Heimovi soudní právo v Grunzwitigau	75
45. Arnulf daruje Kremsmünsteru hoby ve Scalaha v hrabství Aribonově	77
46. Arnulf daruje ministeriálu Eponovi majetek v Bavorsku, duchovnímu Sigipoldovi v Korutanech, kaplanu Eloffovi ve Svábsku a další klášteru sv. Emerama v Rezně	78
47. Arnulf daruje Theoteriku, vasalu solnohradského arcibiskupa lány v Medelicha	79
48. Arnulf daruje Kremsmünsteru majetek Viléma a Engilšalka	90
49. Popis vlastnictví kláštera Moosburg v Hollenburgu	81
50. Arnulf daruje kapli v Rodingu hoby v Besinga	83
51. Arnulf uděluje Svatoplukovi, vasalu markrabího Liutbalda, statky v Korutanech	84
52. Arnulf kněží Ellinperhtovi kapli v Ranshofenu	86
53. Urozený muž Josef daruje Freisingu území Stivina	87
54. Chorbiskup Madalwin směňuje své vlastnictví s Pasovem	88
55. Ludvík Dítě daroval Svatoplukovi, vasalu Liutbalda, lány v hrabství Aribonově	89
56. Ludvík Dítě daroval Immovi, vasalu markrabího Liutbalda, lán v Lova	91
57. Ota II. potvrzuje Solnohradu jeho vlastnictví ve Východní marce, v Korutanech a v Panonii	92
58. Ota II. daruje Řeznu Steinachiricha	92
59. Ota II. potvrzuje listinu Arnulfovu danou Solnohradu, týkající se solnohradského majetku v Panonii a v Korutanech	93
60. Ota III. potvrzuje Solnohradu majetek ve Východní marce, v Panonii a v Korutanech	93
61. Bavorský vévoda Jindřich II. stanoví vlastnictví Pasova ve Východní marce	94
62. Ota III. daruje Sasovi (Sachsonu) královské lány v Gluzengisazi	95
63. Hrabě Arnold vrací Kremsmünsteru jeho statky	96
64. Ota III. daruje Jindřichu Bavorskému predium Nochilinga	96
65. Štěpán I. zakládá klášter ve Vesprimu	96
66. Štěpán I. dotuje biskupský kostel ve Vesprimu	97
67. Jindřich II. daruje markrabímu Jindřichovi majetek mezi Moravou a Chybou	98
68. Jindřich II. daruje Nieder-Altaichu deset lánů u Absdorfu	98
69. Jindřich II. daruje Pasovu několik predií ve Východní marce	99
70. Jindřich II. obnovuje Nieder-Altaichu darování deseti lánů u Absdorfu	99
71. Jindřich II. daruje Freisingu území u Dunaje ve Vých. marce	100
72. Konrád II. daruje hraběti Arnoldovi lány mezi Moravou a Dunajem	100
73. Velmož Engildeo daruje Pasovu vlastnictví mezi Dümbling a Sarming	101
74. Jindřich III. daruje markrabímu Siegfriedovi lány mezi Moravou, Litavou a Fischou	101
75. Jindřich III. daruje Nieder-Altaichu lány u řeky Zaya	101
76. Jindřich III. daruje markrabímu Siegfriedovi pozemky u Dunaje, Moravy a Zaye	102
77. Jindřich III. daruje markrabímu Adalbertovi lány na řece Zaya	102
78. Jindřich III. daruje kostelu v Hainburgu desátky z uherského pohraničí	103
79. Jindřich III. daruje markrabímu Adalbertovi lány v Grafenbergu	103
80. Ondřej I. zakládá klášter v Tihány	104
81. Jindřich III. daruje Haderikovi lány u řeky Pulkavy	104
82. Jindřich III. daruje Guntherovi Auersthal	105
83. Jindřich III. daruje Pasovu predium Richwinovo	105
84. Jindřich III. daruje Pasovu Baumgarten	106
85. Jindřich IV. daruje vdově po markrabím Adalbertovi lány v hrabství Ernestově	106
86. Jindřich IV. daruje Pasovu Disinfurth a lány ve Vých. marce	107
87. Jindřich IV. daruje markrabímu Ernestovi lány v lese Rögacs	106
88. Markrabí Ernest daruje Melku predia ve Východní marce	108
89. Jindřich IV. potvrzuje spojení moravského biskupství s pražským	108
90. Ostřihomský arcibiskup Laurentius zjišťuje práva zoborského kláštera	109
91. Koloman I. potvrzuje zoborskému klášteru jeho majetek	110
92. Olomoucký biskup Jindřich Zdik přenesl biskupské sídlo v Olomouci a dal poříditi soupis majetku	111
93. Olomoucký biskup Robert daruje velehradskému klášteru desátky	112
94. Přemysl Otakar I. potvrzuje práva pražského biskupství	112
95. Přemysl Otakar I., potvrzuje Velehradu jeho práva a majetek	113
96. Václav I. daruje Hradiště sv. Hypolita ve Znojmě křížovníkům s červenou hvězdou v Praze	113

97. Syn korutanského vévody Oldřich daruje Velehradu kapli u Kunovic	114
98. Olomoucký biskup Bruno potvrzuje darování Hradiště sv. Hypolita	115
99. Přemysl Otakar II. zakládá Uherské Hradiště	115
100. Přemysl Otakar II. stanoví práva Uher. Hradiště	115
101. Karel IV. zakládá v Praze klášter se slovanskou liturgií	116
102. Olomoucký biskup Jan potvrzuje klášteru sv. Tomáše v Brně kapli u Cimburku	116

Spuria

103. Karel Vel. potvrzuje Kremsmünsteru darování vévody Tassila	117
104. Karel Vel. potvrdil Fuldě vlastnictví kláštera Milz	117
105. Ludvík Pob. daruje vasalu a dvorníku Patagerovi Granesdorf	118
106. Ludvík Pob. potvrzuje Pasovu jeho vlastnictví ve Vých. marce	118
107. Ludvík Němec stanoví hranice mezi Solnohradem a Pasovem	119
108. Hrabě Thakulf daruje Fuldě území blíže Čech	121
109. Ludvík Němec daruje klášteru Metten beneficium Wizovo	122
110. Arnulf potvrdil Solnohradu majetek ve Východní marce, v Panonii a v Korutanech	123
111. Arnulf udělil Solnohradu některé statky v Dudleipa	127
112. Arnulf potvrdil Pasovu všechna práva a majetek	129
113. Štěpán I. daruje klášteru Pannonháľma majetek a stanoví jeho práva	130
114. Štěpán I. podřídil nitranskou kapitulou Ostřihomu	131
115. Jindřich II. udělil klášteru Niederburg v Pasové majetek v Adalberově hrabství	131
116. Břetislav I. daruje Břevnovu Rajhrad na Moravě	132
117. Břetislav I. zakládá kolegiátní kostel ve Staré Boleslavi a daruje mu majetek v Čechách a na Moravě	130
118. Přemysl Otakar I. potvrzuje založení Velehradu	133
119. Přemysl Otakar II. potvrzuje majetek a práva kostela sv. Hypolita na Hradišti	134

B. Epistolae

1. Karel Vel. píše své ženě Fastradě o vítězství nad Avary	137
2. Alkuin píše akvilejskému patriarchovi Paulinovi o vítězství nad Avary	137
3. Alkuin vybízí solnohradského biskupa Arna k tažení proti Avarům	138
4. Alkuin dává Karlu Vel. poučení jak postupovat při christianizaci Avarů	138
5. Alkuin žádá král, komorníka Meginfrida, aby Avarům poslal vhodné kazatele	138
6. Alkuin sděluje solnohradskému biskupu Arnovi, že se dověděl o jeho péči věnované Avarům	139
7. Alkuin sděluje solnohradskému biskupu Arnovi, jak se mají Avari vyučovat	139
8. Alkuin píše Karlu Vel., aby byl milostivý k Avarům	139
9. Alkuin žádá solnohradského biskupa Arna o zprávu, týkající se christianizace Avarů	139
10. Alkuin sděluje solnohradskému biskupu Arnovi, že nedbalostí Franků došlo k zániku Avarů	140
11. Alkuin píše solnohradskému biskupu Arnovi, že se obává nebezpečí	140
12. Duchovní (Candidus?) píše svým druhům	140
13. Michael III. vysílá poselství k Mutawakkilovi	141
14. Michael III. žádá papeže Mikuláše I. o legáty na koncil	141
15. Mikuláš I. činí výčitky Michaelu III. a žádá nazpět solunský vikariát	141
16. Michael III. a patriarcha Fotios vysílají poselství k Chazarům	142
17. Michael III. posílá Mikuláši I. akta konstantinopolského koncilu	142
18. Mikuláš I. oznamuje neplatnost volby Fotia patriarchou	143
19. Moravský vládce Rostislav žádá Mikuláše I. o učitele	143
20. Moravský vládce Rostislav žádá Michaela III. o učitele a biskupa	144
21. Mikuláš I. zve gradského patriarchu Vitala do Říma	145
22. Michael III. vysílá poselství k Moravanům	145
23. Mikuláš I. radí Ludvíku Němci a přeje úspěch v tažení proti Moravanům	146
24. Mohuňský arcibiskup Liutbert žádá Ludvíka Němce, aby obnovil pořádek v církvi	147
25. Michael III. žádá vyslání legátů do Konstantinopole a potvrzuje Mikuláši I. právoplatnost volby Fotiovy	147
26. Mikuláš I. obhajuje Michaelu III. sesazeného patriarchu Ignatia	148
27. Otrfíd z Weisenburgu věnuje mohuč. arcibiskupu Liutbertovi svou poemu o evangelích	149
28. Mikuláš I. odvolává legáty a žádá Michaela III. o vyslání Ignatia a Fotia do Říma	149
29. Mikuláš I. oznamuje konstantinopolskému patriarchátu, co učinil ve věci Ignatia a Fotia	149
30. Mikuláš I. exkomunikuje Fotia	150

31. Mikuláš I. sděluje církvím v Asii a v Lybii, co učinil ve věci Ignatia a Fotia	150
32. Mikuláš I. sděluje franské církvi o sporech s Konstantinopolí	151
33. Mikuláš I. píše karantánskému chorbiskupu Osbaldu	151
34. Mikuláš I. zve Konstantina Fil. do Říma	152
35. Basileios I. sesazuje Fotia a posílá poselství Mikuláši I.	152
36. Hadrián II. píše Basileiovi I. o sesazení Fotia	152
37. Karloman píše Ludvíku Němci o vítězstvích nad Rostislavem	153
38. Kocel žádá Hadriána II. o vyslání Metoděje	153
39. Hadrián II. oznamuje moravským vládcům Rostislavovi, Svatoplukovi a panonskému hraběti Kocelovi, že povoluje používání slovanského jazyka v liturgii	154
40. Hadrián II. vysvětlil Metoděje na žádost Kocelovu a ustanovil ho panonským arcibiskupem	155
41. Ludvík II. odpovídá Basileiovi I. a obhajuje své právo na císařskou hodnost	156
42. Hadrián II. vyslovuje Basileiovi I. podiv nad tím, že Ignatios vysvětlil Bulharům arcibiskupa	157
43. Jan VIII. zrazuje bulharského krále Michaela od věrolomnosti Řeků	157
44. Jan VIII. sděluje chorvatskému vévodovi Domagoji, že Ignatios protiprávně drží Bulharsko	158
45. Moravané žádají Jana VIII. o Metoděje za arcibiskupa	158
46. Jan VIII. sděluje Ludvíku Němci, že Panonie náleží pod supremacii papežství	159
47. Jan VIII. žádá Karlomana, aby nebránil Metodějově činnosti v Panonii	161
48. Jan VIII. žádá solnohradského arcibiskupa Adalwina, aby pomohl Metoději k návratu	161
49. Jan VIII. posílá ankonského biskupa Pavla jako legáta k Ludvíku Němci a ke Svatoplukovi	162
50. Jan VIII. žádá pasovského biskupa Hermanrika, aby se dostavil do Říma	167
51. Jan VIII. žádá freisingského biskupa Anona, aby se dostavil do Říma	169
52. Jan VIII. zakazuje panonskému arcibiskupu Metoději používat slovanský jazyk v liturgii	170
53. Jan VIII. píše hraběti Kocelovi o porušování manželství	171
54. Jan VIII. píše hraběti Kocelovi o zapuzení žen	172
55. Jan VIII. píše vévodovi Mutimirovi, aby se navrátil k panonské diecézi	173
56. Basileios I. vysílá arcibiskupa Agathona s poselstvím k Ludvíku Němci	174
57. Jan VIII. žádá bulharského krále, aby nepřijímal řecké biskupy	174
58. Jan VIII. si stěžuje Basileiovi I. na Ignatia a postup v Bulharsku	175
59. Bibliotekář Anastasius píše Karlu II. o nezávislosti církevní moci a příchodu Konstantina do Říma	175
60. Bibliotekář Anastasius posílá veletrijskému biskupu Gauderikovi své latinské překlady dvou řeckých spisů Konstantina Fil.	176
61. Bibliotekář Anastasius posílá Karlu II. latinskou versi kánonu sv. Demetria	181
62. Basileios I. sděluje Janu VIII., že si přeje obnovit mír v církvi	182
63. Jan VIII. zve Karlomana k návštěvě Říma	182
64. Jan VIII. zrazuje bulharského krále Michaela od společenství s Řeky a žádá jeho návrat pod římskou supremacii	182
65. Jan VIII. nazývá Ignatiovi, aby odvolal své biskupy a duchovní z Bulharska	183
66. Jan VIII. žádá řecké biskupy a duchovní v Bulharsku, aby zemi opustili	183
67. Jan VIII. oznamuje Karlomanovi, že zamýšlí jíti na synodu do Franské říše	184
68. Jan VIII. píše Karlu III. o schůzce všech synů Ludvíka Němce	184
69. Jan VIII. žádá hraběte Petra, aby krále Michaela přemluvil k návratu pod římskou supremacii	185
70. Jan VIII. sděluje Karlovi III., že vévodu Bosona adoptoval za syna	185
71. Jan VIII. žádá chorvatského vévodu Zdeslava, aby zabezpečil cestu papežského legáta do Bulharska	185
72. Jan VIII. napomíná bulharského krále Michaela, aby se vrátil pod římskou supremacii	186
73. Jan VIII. žádá bulharské velmože, aby se s králem vrátil pod římskou supremacii	186
74. Jan VIII. sděluje chorvatskému vévodovi Branimirovi, že ho přijímá jako syna a žehná národu	186
75. Jan VIII. žádá zvoleného biskupa ninského Theodosia, aby přijal svěcení od něho	187
76. Jan VIII. schvaluje rozhodnutí chorvatského lidu o uznání římské supremacie	187
77. Jan VIII. očekává pomoc od Karlomana	188
78. Jan VIII. žádá bulharského krále Michaela, aby se vrátil pod římskou supremacii	188

79. Jan VIII. žádá duchovní a lid Dalmácie, aby se poddali římské supremacii	188
80. Jan VIII. pokládá moravského vládce Svatopluka za svého syna a oznamuje povolání arcibiskupa Metoděje do Říma	189
81. Jan VIII. volá panonského arcibiskupa Metoděje do Říma	192
82. Jan VIII. volá Karla III. do Říma	193
83. Jan VIII. doufá, že Ludvík III. získá římskou císařskou hodnost	194
84. Jan VIII. žádá bulharského krále Michaela, aby přešel pod římskou supremacii	194
85. Jan VIII. sděluje Basileiovi I., že uzná Fotia patriarchou, jestliže se Bulharsko navrátí Římu	194
86. Jan VIII. oznamuje východním patriarchátům, že uznává Fotia v hodnosti konstantinopolského patriarchy	195
87. Jan VIII. sděluje Fotiovi, že ho uznává patriarchou	195
88. Jan VIII. žádá solnohradského arcibiskupa Theotmara, aby přišel do Říma	196
89. Jan VIII. děkuje Karlu III. za opatření k ochraně Říma	196
90. Jan VIII. přijímá moravského vládce Svatopluka do papežské ochrany a potvrzuje moravskému arcibiskupu Metoději privilegium jeho církve	197
91. Jan VIII. očekává od Basilea I. pomoc v záležitosti Bulharska	209
92. Jan VIII. píše Karlu III. o vyslanci, který by jednal v Římě	209
93. Jan VIII. sděluje Karlu III., že očekává jeho vyslance i krále samého	209
94. Moravský arcibiskup Metoděj si stěžuje Janu VIII. na Vichinga	210
95. Jan VIII. uděluje arcibiskupu Metoději pochvalu za jeho činnost a slibuje potrestat Vichinga	210
96. Basileios I. zve arcibiskupa Metoděje k návštěvě Konstantinopole	212
97. Jan VIII. přijímá chorvatského vévodu Branimíra jako syna do papežské ochrany a od Chorvatů slib věrnosti	213
98. Jan VIII. sděluje bulharskému králi Michaelu podiv, že neposlal své posly do Říma	213
99. Jan VIII. děkuje Ludvíku III. a Karlomanu za jejich oddanost k Římu	214
100. Jan VIII. žádá bulharského krále Michaela, aby oznámil, kdy se navrátí pod římskou supremacii	214
101. Štěpán V. potvrzuje moravskému králi Svatoplukovi papežskou ochranu, vrací Vichinga jeho církvi a omezuje používání slovanského jazyka v liturgií	215
102. Štěpán V. posílá na Moravu své legáty biskupa Dominika a duchovní Jana a Štěpána	226
103. Štěpán V. žádá moravského krále Svatopluka, aby pohnul Arnulfa k cestě do Říma	229
104. Lev VI. vysílá poselství k Madarům	230
105. Lev VI. posílá vyslance Anastasia k Arnulfovi	230
106. Lev VI. poslal vyslance biskupa Lazara k Arnulfovi	230
107. Moravský vládce Mojmír II. žádá Jana IX. o obnovu moravské církve a papež posílá na Moravu své legáty arcibiskupa Jana a biskupy Benedikta a Daniela	231
108. Jan IX. kárá bavorský episkopát za rozbroje s Moravany, Franky a Alamany a smlouvy s Madary	231
109. Bavorský episkopát si stěžuje Janu IX. na Moravany a zřízení arcibiskupství na Moravě a tří jemu podržiených biskupství	232
110. Jan X. napomíná splitského arcibiskupa Jana a biskupy, že opomíjejí římskou supremacii a přehlížejí šíření Metodějova učení	244
111. Jan X. vyjadřuje chorvatskému králi Tomislavovi a zachlumskému knížeti Michaelovi podiv, kdo v Dalmácii může mít zalíbení v používání slovanského jazyka v liturgií	245
112. Rabbi Hasdaj ben Izák píše chazarskému králi Josefovi o slovanském králi Čebalim	245
113. Pasovský (laureácký) biskup Piligrim píše Benediktu (VI. nebo VII.) o christianizaci Madarů a žádá o pallium	246
114. Polský vévoda Měšek I. postavil své panství pod papežskou ochranu	250
115. Alexandr II. uděluje pallium arcibiskupu dioklejskému a antibarskému	251
116. Řehof VII. zakazuje českému vévodovi Vratislavovi II. používání slovanského jazyka při liturgií	251
117. Inocenc III. žádá varadínského biskupa a pilišského opata, aby vyšetřili v řeckých klášterech a u uherských biskupů zda je možné zříditi řecké biskupství podléhající papeži	251
118. Honorius III. žádá ostřihomského arcibiskupa a pilišského opata, aby do řeckého kláštera ve Vyšehradě uvedl latinské mnichy	252
119. Inocenc IV. povoluje senjskému biskupu Filipovi používání slovanského jazyka v liturgií	252

120. Klement IV. píše českému králi Přemyslu Otakarovi II. k jeho žádosti o povýšení olomouckého biskupství na arcibiskupství 253
 121. Klement VI. sděluje pražskému arcibiskupu Arnoštovi, že povoluje zřídit v Čechách klášter se slovanskou liturgií 253

Spuria

122. Evžen II. sděluje biskupům faviánskému, speculi-julienskému, nitranskému a vetvarskému, že jejich metropolitou je laureácký arcibiskup Uroľ 254
 123. Jan VIII. světuje moravskou církev Vichingovi 259
 124. Moravský král Svatopluk vyslal poselství k Štěpánu V. a papež své legáty, kteří Svatopluka korunovali a na synodě potvrdili všechna církevní a světská práva 260
 125. Moravský král Svatopluk žádal Michaela III. o doklady, týkající se jeho zemí a císař vyslal k Svatoplukovi své posly 260
 126. Mohušský arcibiskup Hatho píše Janu IX. o volbě krále Ludvíka IV. a přimlouvá se za stížnost bavorského episkopátu proti Moravanům 261
 127. Lev VII. uděluje laureáckému arcibiskupovi Gerardovi pallium 266
 128. Lev VII. píše králům, vévodům, hrabatům a biskupům v Galii, Bavorsku a Alamanii, že laureácký arcibiskup Gerard se na něho obrátil ve věci církevních práv 266
 129. Agapit II. sděluje Gerardovi, že východní část Panonie přidělil jemu a západní solnohradskému arcibiskupu Heroldovi 267
 130. Jan XIII. povoluje českému vévodovi Boleslavovi I. zřídit pražské biskupství 272
 131. Benedikt VI. oznamuje arcibiskupům Germánii a Otovi II., že Piligrim byl ustanoven arcibiskupem laureáckým 273
 132. Benedikt VI. povoluje solnohradskému arcibiskupu Friedrichovi ustanovovat v celé provincii biskupy 278

C. Textus historici varii

- Ravennatis anonymi Cosmographia 281
 Descriptio civitatum et regionum ad septentrionalem plagam Danubii 285
 Conversio Bagoariorum et Carantanorum 292
 Versus Waldrammi 323
 Moravskaja istorija Slavjan 325
 Kitábu l-masálíki wa-l-mamáliki li-bni Churdádbiha 326
 Evangelium de Cividale 330
 Liber confraternitatum Salisburgensis vetustior 335
 Boc þe man Orosius nemned 336
 Privilegium Moraviensis ecclesiae 341
 Anonymní relace o tureckých a východoevropských národech 342
 Kitábu l-a'láki n-náfsati li-bni Rusta 343
Tà én πολέμοις τακτικά 349
 Poznámka Konstantína Prěslavského k překladu díla Athanasije Alexandrijského 363
 Čr'norizca Chrabra Skazanije o pismenech 364
 Prolog Ioanna Eksarcha Bl'garskago 377
 Josippón 379
 Konstantinos Porfyrogennétos De administrando imperio 382
 Konstantinos Porfyrogennétos, De ceremoniis aulae Byzantinae 402
 Murúžu d-dahabi wa ma'ádinu l-džawáhiri li-l-Mas'údi 404
 Kitábu t-tanbíhi wa l-išráfi li-l-Mas'údi 409
 Zpráva o Slovanech Ibráhíma ibn Ja'kúba 410
 Hudúd al-'Álam 421
 Épilógus (de conversione) Moraviae atque Bohemiae 424
 Kitábe zajnu l-achbár ta'lífe Abú Sa'íd 'Abdulhájji ibn ađ-Daħħák ibn Maħmúd Gardízi 425
 Kitábu l-mamáliki wa l-masálíki li-l-Bakríi 430
 Kitábu řabá'ifi l-ħajawáni li-Šarafi z-Zamáni Táhiri l-Marwazi 432
 Excerptum de Karentanis 434
 Slavoslovije Kirillo i Metodíju 436
 Drobné zmínky o Konstantinovi a Metodějovi v kalendářích a nadpisech 437
 Supetarski kartular 439
 Calendarium Wislicense 440
 Missale capit. Scepusiense — Missale Posoniense 442

Konstantina Grammatika Skazanije o pismenech	443
Skazanije o převedenii Pisanija	445
Fontium conspectus — Sbirky pramenů	446
Commentarii et disputationes — Seznam hlavní literatury	450
Hoc volumine continentur — Obsah	46